

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

44.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 1-го Юня — 1837 — Wilno. Wtorek. 1-go Czerwca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25-го Мая.

Его Императорское Величество, изъ двухъ избранныхъ Виленскимъ дворянствомъ кандидатовъ, изволилъ Высочайше утвердить въ званіи Виленскаго Губернскаго Предводителя, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Марцинкевича-Жабу*.

— Государь Императоръ, по Положенію Комитета Г. Министровъ, въ 27-й день минувшаго Апрѣля, Высочайше утвердить соизволилъ избраннаго дворянствомъ Виленской Губерніи, на текущее трехлѣтіе, Почетнымъ Попечителемъ обѣихъ Виленскихъ Гимназій, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Графа *Хрентовича*.

Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ отправился въ путешествіе по Россіи, изъ Царскаго Села, въ шесть часовъ по полудни, 2-го Мая, и въ половинѣ 4-го часа утра, 3-го числа, изволилъ прибыть въ Новгородъ, въ вождѣльномъ здравіи.

Въ десятомъ часу, принявъ рапорты отъ начальника Губерніи и Губернскаго Предводителя Дворянства, прибылъ въ Софійскій Соборъ, гдѣ по совершеніи молебствія, Его Высочество поклонился Св. иконамъ, и приложился къ мощамъ угодниковъ Божіихъ, и со вниманіемъ обозрѣлъ все достопримѣчательныя предметы сего знаменитаго храма. Послѣ сего, Государь Цесаревичъ изволилъ присутствовать на разводѣ отъ полка Наслѣднаго Принца Прускаго, удостоилъ Своимъ посѣщеніемъ Новгородскую Губернскую Гимназію и Благородный Пансіонъ, при ней учрежденный, осмотрѣлъ новое зданіе тюремнаго замка, заново перестроенныя казармы гарнизоннаго баталіона, военный госпиталь и лодку, на которой Императрица ЕКАТЕРИНА II шествовала въ 1785 году, по водамъ, отъ С. Петербурга до Новгорода, и которую Она подарила жителямъ сего города, на память Своего у нихъ пребыванія. Кромѣ Софійскаго Собора, Государь Наслѣдникъ изволилъ входить, для обозрѣнія и молитвы, въ церкви: Св. Николая на Дворниці, что у Ярославовой башни, Св. Николая Качаннаго и Знаменскія Божія Матери, и въ женскій Свято-Духовъ Монастырь.

Къ обѣденному столу Его Высочества приглашены были, кромѣ Преосвященнаго Епископа Старорусскаго, начальника Губерніи и Губернскаго Предводителя Дворянства, — почетнѣйшіе военные чины, находившіеся тогда въ Новгородѣ, и Градской Глава.

Послѣ обѣда, Государь Цесаревичъ совершилъ на пароходѣ плаваніе по Волхову до Юрьева Монастыря, примѣчательнаго, какъ своею 800-лѣтнею древностію, такъ и нынѣшнимъ богатствомъ и отличнымъ устройствомъ своимъ; обозрѣвъ сію обитель во всѣхъ подробностяхъ, Его Высочество возвратился въ Новгородъ, и въ шесть часовъ по полудни, изволилъ отправиться въ дальнѣйшій путь.

4-го числа, рано утромъ, выѣхавъ изъ Зайцова, гдѣ былъ первый ночлегъ, Государь Наслѣдникъ

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Petersburg, dnia 25-go Maja.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, z dwóch wybranych przez Wileńskie Dworzeństwo Kandydatów, NAYWYŻEY raczył utwierdzić na urzędzie Wileńskiego Gubernialnego Marszałka Dworzeństwa, Rzeczywistego Radcę Stanu *Marcinkiewicza Żabę*.

— CESARZ JEGO MOŚĆ, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, w dniu 27 zeszłego Kwietnia, NAYWYŻEY raczył utwierdzić obranego przez Dworzeństwo Gubernii Wileńskiej, na następne trzylecie, Honorowym Kuratorem obu Wileńskich Gimnazjow, Rzeczywistego Radcę Stanu *Chreptowicza*.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ PAN NASTĘPCA CESARZEWICZ, wyjechał w podróż po Rossyi z Carskiego-Siōła, dnia 2 Maja o godzinie 6 z południa, a dnia 3 o pół do czwartey zrana przybył raczył do Nowgorodu, w pożądanym zdrowiu.

O godzinie 10-tey, przyjąwszy rapporta od Naczelnika Gubernii i Gubernialnego Marszałka Dworzeństwa, przybył do Sofijskiego Soboru, gdzie po odprawieniu modłów, JEGO WYSOKOŚĆ oddał cześć obrazom i relikwiom Świętych, i z uwagą obejrzał wszystkie osobliwość i tey zakomitey świątyni. Potem CESARZEWICZ JEGO MOŚĆ raczył byt obecny na zmianie straży półku Xięcia Następcy Pruskiego. udarował swém odwiedzeniem Nowgorodzkie Gubernialne Gimnazjum i przy niēm Szlachetny Pensyon, obejrzał nową budwę turemnego zamku, nanowo przebudowane koszary garnizonowego batalionu, wojskowy szpital i łódź, w której CESARZOWA KATARZYNA II, w roku 1785, płynęła z St. Petersburga do Nowgorodu, a którą darowała mieszkańcom tego miasta, na pamiątkę Swego u nich pobytu. Oprócz Soboru Sofijskiego, CESARZEWICZ JEGO MOŚĆ raczył wchodzić, dla widzenia i modlitwy, do cerkwi: Sw. Mikołaja na Dworniszczy przy Jarosławowey baszcie, Sw. Mikołaja Kaczannaho i Znamien kiej Najswiętszey Panny, oraz do Panieńskiego Monastéru Świętego Du-cha.

Na obiad do stołu JEGO WYSOKOŚCI zaproszeni byli, oprócz Nayprzewielebniejszego Starorusskiego Biskupa, Naczelnika Gubernii i Gubernialnego Marszałka Dworzeństwa, — znakomitsi wojskowi Urzędnicy, znajdujący się naówczas w Nowgorodzie i Głowa Miasta.

Po obiedzie, CESARZEWICZ JEGO MOŚĆ popłynął na parochodzie rzeką Wołchowem do Monastéru Sw. Jerzego, który godzien jest uwagi, tak ze względu swey, 800 lat starożytności, jako i ze względu terażniejszego swojego bogactwa i szczególney budowy; JEGO WYSOKOŚĆ, obejrzawszy we wszystkich szczegółach ten klasztor, powrócił do Nowgorodu, i o godzinie szóstej z południa raczył udać się w dalszą podróż.

Dnia 4-go rano, wyjechawszy z Zaycowa, gdzie był pierwszy nocleg, CESARZEWICZ JEGO MOŚĆ, około po-

благополучно прибылъ, около полудня, въ Валдай, гдѣ Его Высочество изволилъ остановиться для произведенія смотра пѣшихъ баттарей: 2-й баттарейной и 2-й легкой 1-й Гренадерской артиллерійской бригады, и для поѣздки чрезъ Святое Озеро въ Иверскій Монастырь, примѣчательный воспоминаніемъ о сооружителѣ его, Патріархѣ Никонѣ, и мощами Св. Іакова Баровицкаго. Около семи часовъ вечера, Его Высочество прибылъ на ночлегъ въ Вышній Волочокъ.

5-го числа, въ шесть часовъ утра, Государь Наслѣдникъ изволилъ смотрѣть пропускъ барокъ чрезъ открытый въ присутствіи Его Высочества шлюзь, и заводское водохранилище, находящееся въ трехъ верстахъ отъ города; при семъ случаѣ, Онъ удостоилъ особеннаго вниманія современный ПЕТРУ Великому домъ Сердюкова, перваго учредителя Вышневолоцкаго канала.

По прибытіи въ Торжокъ, Государь Цесаревичъ произвелъ смотръ Уланскаго Его Высочества Великаго Князя МИХАИЛА ПАВЛОВИЧА полка, молился въ соборномъ храмѣ и въ церкви Борисоглѣбскаго мужскаго Монастыря, и по обозрѣніи города въ разныхъ направленіяхъ, изволилъ отправиться въ Тверь, куда и прибылъ къ шести часамъ по полудни, въ вождѣленномъ здравіи. При въѣздѣ въ городъ, Его Высочество встрѣченъ былъ выстроившимися въ линію у городскихъ воротъ солдатами, въ безсрочномъ отпуску находящимися; подъѣхавъ къ собору, Государь Цесаревичъ, вышедъ изъ коляски, вошелъ въ церковь для поклоненія гробу Св. Благочестиваго Князя Михаила, а оттуда, сквозъ толпу многочисленнаго народа, шествовалъ во дворецъ, гдѣ и удостоилъ принять поздравленіе Тверскаго Гражданскаго Губернатора.

6-го числа, по принятіи почетнѣйшихъ чиновъ, военныхъ и гражданскихъ, собравшагося въ Тверь дворянства и старѣйшаго духовенства, и по произведеніи смотра артиллерійскихъ № 13 и 14 ротъ, Его Высочество изволилъ обозрѣвать Отрочъ Монастырь, знаменитый древностію и прославленный мученическою кончиною святителя Филиппа, Метрополита Московскаго, всѣ заведенія Приказа Общественнаго Призрѣнія, Губернскую Гимназію, тюремный замокъ и выставку ремесленныхъ и мануфактурныхъ издѣлій губерніи.

Къ обѣденному столу Его Высочества приглашены были, кромѣ Старорусскаго Епископа, Викарія Тверской Епархіи, Гражданскаго Губернатора и Губернскаго Предводителя Дворянства, почетнѣйшіе военные и гражданскіе чины и Градской Глава.

Вечеромъ, Государь Цесаревичъ удостоилъ своимъ присутствіемъ балъ, данный Тверскимъ дворянствомъ въ честь Августѣйшаго Гостя и Путешественника, и блистательно устроенный, не смотря на внезапность прибытія Его Высочества въ Тверь.

На всемъ пространствѣ отъ С. Петербурга до Твери, всѣ сословія встрѣчали Его Высочество съ изъявленіемъ живѣйшаго восторга, въ той нелицемѣрной любви и преданности къ Царскому Дому, которая издревле была высокою добродѣтелію Русскаго народа.

7-го Мая, въ шесть часовъ утра, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ, принесши въ Тверь, въ соборъ благодареніе Господу за счастливое начало пути своего, и испросивши небесное благословеніе о благополучномъ совершеніи онаго, распростился съ губернскими чинами, дворянствомъ и съ многочисленными толпами народа, стекшагося изъ всѣхъ концовъ города, и немедленно отправился изъ Твери, по тракту на Ярославль.

Въ 20-ти верстахъ отъ Твери, своротивъ съ Московскаго шоссе, Его Высочество вступилъ на узкую Корчевскую дорогу, и у села Юрьевскаго-Поволгскаго переправился на лѣвый берегъ Волги: въ 77-ми верстахъ, Градской Глава и почетнѣйшіе жители города Корчевы, ожидавшіе Великаго Князя, имѣли счастье принести Его Высочеству вѣрноподанническія свои поздравленія. Въ богатомъ селѣ Кимрѣ, принадлежащемъ Графинѣ Самойловой и весьма замѣчательномъ своею сапожною промышленностію, Государь Цесаревичъ изволилъ входить и осматривать великолѣпную церковь, построенную усердіемъ жителей, по образцу Московскаго Успенскаго Собора.

Въ восемь часовъ по полудни, Его Высочество прибывъ въ г. Калазинъ, изволилъ переправляться на паромѣ на противоположный берегъ Волги въ Калазинскій Монастырь, прославленный знаменитыми подвигами Князя Михаила Скопина-Шуйскаго и чудотвореніями Св. Макарія Калазинскаго; поклонившись гробу сего угодника Божія, Государь Наслѣдникъ возвратился въ городъ, и былъ повсюду сопровождаемъ безчисленнымъ множествомъ народа,

пудня прибылъ счастливо до Валдаю, гдѣ Его Высочество рачиъ затрzymać się dla obejrzenia baterii: 2-ey pozycyjnej i 2-ey lekkiej 1-ey Grenaderskiej Artyleryjskiej brygady, tudzież dla pojechania przez Święte-jezioro do Iwerskiego Monasteru, sławnego pamięcią jego założyciela Patriarchy Nikona i spoczywającymi tam relikwiami Sw. Jakoba Borowickiego. Około godziny siódmej wieczorem, Jego Wysokość przybył na nocleg do Wyższego Wóloczka.

Dnia 5-go o godzinie szóstej zrana, Cesarzewicz Jego Mość rачiъ znajdować się na przeprawio barek przez otworzoną w obecności Jego Wysokości szluzę i obejrzał fabryczny wodociąg, o trzy wiorsty od miasta znajdujący się; przy tém zdarzeniu Jego Wysokość zaszczycił szczególną swoją uwagą współczesny PIOTROWI WIELKIEMU dom Serdiukowa, pierwszego założyciela Wyszniwołockiego kanału.

Po przybyciu do Torzka, Cesarzewicz Jego Mość odbył przegląd półku Ulańskiego Jego Wysokości WIELKIEGO XIAŻĘCIA MICHAŁA PAWŁOWICZA, modlił się w Sobornej świątyni i w cerkwi Borysohlebskiego męzkiego monasteru, a po obejrzeniu miasta w różnych kierunkach, rачiъ wyjechać do Tweru, dokąd też przybył o godzinie szóstej z południa w pożądanym zdrowiu. Przy wjeździe do miasta, Jego Wysokość był spotkany przez uszykowanych w szeregu bramy miasta żołnierzy, na nieograniczonym urlopie znajdujących się; zajechawszy przed Sobor, Cesarzewicz Jego Mość wysiadł z pojazdu i wszedł do cerkwi dla złożenia czei u grobu Sw. Prawowiernego Xiażęcia Michała, a ztamtąd przez tłum zgromadzonego ludu, szedł do pałacu, gdzie rачiъ przyjąć pozdrowienie Twerskiego Cywilnego Gubernatora.

Dnia 6-go, po przyjęciu znakomitszych Urzędników Wojskowych i Cywilnych, zgromadzonego w Twersze Dworzaństwa i Wyższego Duchowieństwa i po odbyciu przeglądu rot Artyleryjskich № 13 i 14, Jego Wysokość rачiъ obejrzeć Monaster Chrystusa, znakomity starożytnością i wstawiony męczeńską śmiercią Biskupa Filipa, Metropolity Moskiewskiego, wszystkie zakłady Urzędu Powszechnego Opatrzania, Gubernialne Gimnazjum, turemny zamek i wystawę rzemieślniczych i rękodzielniczych wyrobów Gubernii.

Na obiad do stołu Jego Wysokości zaproszeni byli, oprócz Staroruskiego Biskupa, Wikaryusza Dycezyi Twerskiej, Cywilnego Gubernatora i Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, znaczniejsi Wojskowi i Cywilni Urzędnicy, tudzież Głowa Miasta.

Wieczorem, Cesarzewicz Jego Mość udarował swoją obecnością bal, dany przez Twerskie Dworzaństwo na uczczenie NAJJAŚNIEJSZEGO Gościa i Podróżnego, który, pomimo niespodziewanego przybycia Jego Wysokości do Tweru, był spaniale urządzony.

Na całej drodze od Sankt-Petersburga do Tweru, wszystkie stany spotykały Jego Wysokość z wynurzeniem najżywszego uniesienia i tego niezmyślnego przywiązania i poświęcenia się ku CESARSKIEMU Domowi, które oddawna były wysoką cnotą Ruskiego narodu.

Dnia 7-go Maja, o godzinie 6-tej zrana, Jego Wysokość, po złożeniu w Twersze, w Soborze, podziękowania Najwyższemu Panu za szczęśliwe rozpoczęcie swej podróży i prośb o błogosławieństwo szczęśliwego jej ukończenia, pożegnał się z Gubernialnemi Urzędnikami, Dworzaństwem i tłumnie zgromadzonym ludem, niezwłocznie wyjechał z Tweru traktem do Jarostawia.

O 20-cie wiorst od Tweru, zjechawszy z Moskiewskiego szosse, Jego Wysokość wziął się na powiatową Korczewską drogę, i we wsi Jurjewskiego-Powolgska przeprawił się na lewy brzeg Wólgi: o 77 wiorst, Głowa miasta i znakomitsi mieszkańcy Korczewa, oczekujący WIELKIEGO XIAŻĘCIA, mieli szczęście składać Jego Wysokości swoje wiernych poddanych pozdrowienia. W bogatej wsi Kimrze, należącey do Hrabini Samojłowej i nader godnej uwagi z przyczyny szewieckiego swego przemysłu, Cesarzewicz Jego Mość rачiъ weyść i oglądać spaniałą cerkiew, wystawioną przez gorliwą pobożność mieszkańców, na wzór Moskiewskiego Soboru Wniebowzięcia.

O godzinie ósmey z południa, Jego Wysokość, przybywszy do m. Kalazina, przeprawił się na promie na przeciwny brzeg Wólgi, do Kalazińskiego Monasteru, wstawionego znakomitemi czynami Xiecia Michała Skopina-Szuyńskiego i cudami Sw. Makarego Kalazińskiego; po oddaniu czei u grobu tego Świętego, Cesarzewicz Jego Mość powrócił do miasta, wszędzie przeprowadzany od niezliczonego mnóstwa ludu, biegnącego w zawody dla cieszania się z oglądania oblicza NAJJAŚNIEJSZEGO Gościa,

наперерывъ стремившагося насладиться лицезрѣніемъ Августѣйшаго Гостя, и въ порывѣ восторга своего нерѣдко останавливавшаго шествіе Его Высочества. Удостоивши принять находившееся въ городѣ дворянство и почетнѣйшихъ гражданъ, Государь Цесаревичъ, въ 10-мъ часу вечера, изволилъ отправиться на ночь въ Угличъ, куда и прибылъ въ часъ по полуночи.

8-го числа, въ семь часовъ утра, всѣмъ духовенствомъ города Углича совершено было въ Соборѣ молебствіе, въ присутствіи Государя Наслѣдника, который, приложившись къ Св. иконамъ и поклонившись гробу Св. Князя Романа Угличкаго, изволилъ шествовать отсюда въ церковь Св. Димитрія Царевича, построенную, на мѣстѣ крови, неповинно пролитой; послѣ того, Его Высочество внимательно разсмотрѣлъ, такъ называемую, палату, или небольшой дворецъ Царевича, внутри передѣланный, но снаружи сохранившій первобытную форму. Въ девятомъ часу, Государь Великій Князь изволилъ отправиться на Рыбинскъ, по излучистому правому берегу Волги, посреди перелѣсковъ и людныхъ селеній. Живописныя виды представлялись по обѣимъ сторонамъ дороги, но ненастная погода лишила удовольствія наслаждаться ими; съ утра 6-го Мая, начались дожди, которые въ теченіе трехъ дней почти вовсе не преставали, отъ того и весь проѣздъ Его Высочества, особенно отъ Углича до Ярославля, былъ довольно затруднителенъ.

Въ девятомъ часу по полудни, Государь Наслѣдникъ, прибывъ въ Рыбинскъ, остановился въ домѣ Градскаго Главы Тюменева, который имѣлъ счастье представить Его Высочеству изданное имъ статистическое описаніе города Рыбинска, напечатанное съ одобренія Статистическаго Отдѣленія Совѣта Министра Внутреннихъ Дѣлъ, и посвященное Августѣйшему имени Его Высочества. Государь Великій Князь, помолвившись въ соборномъ храмѣ, изволилъ осматривать больницу, биржу, набережную и пристани Волжскія, которыя, по раннему времени года, не были еще покрыты тѣмъ множествомъ судовъ, которыми они наполняются въ концѣ Мая и въ Іюнь, и даютъ Рыбинску необыкновенное движеніе и коммерческую значительность, каковой не имѣетъ ни одинъ городъ въ Россіи. Въ соборномъ Рыбинскомъ храмѣ хранятся кресла, на которыхъ Императрица ЕКАТЕРИНА II сидѣла въ бытность свою въ Рыбной Слободѣ, въ 1763 году. Замѣчательно, что Правнукъ Великой Государыни прибылъ въ Рыбинскъ въ 3-й день Мая, ровно чрезъ 74 года послѣ Нея, ибо и ЕКАТЕРИНИНЪ въѣздъ въ сей городъ совершился также 8-го Мая.

Выѣхавъ изъ Рыбинска въ четыре часа по полудни, Государь Цесаревичъ не могъ остановиться въ Борисоглебскѣ, чтобы перѣехать на лѣвый берегъ Волги, и съ должнымъ вниманіемъ осмотрѣть довольно обширный и богатый городъ Романовъ; день уже вечерѣлъ, погода была самая ненастная, и дорога отъ дождей увлажнилась до такой степени, что восемь лошадей, едва могли везти экипажъ; къ 11-ти часамъ ночи, не ранѣе, Его Высочество изволилъ достигнуть Ярославля.

9-го числа, послѣ крестнаго хода, по случаю внесенія въ городъ изъ Толгскаго Монастыря иконы Богоматери, Государь Наслѣдникъ, отстоявъ литургію въ соборѣ, осматривалъ два монастыря; мужской и женскій, и удостоилъ своимъ посѣщеніемъ Демидовскій Лицей и Губернскую Гимназію. Вечеромъ, по принесенной просьбѣ отъ лица всего Ярославскаго дворянства и купечества, Его Высочество осчастливилъ своимъ присутствіемъ блистательный балъ, въ честь Его данннй.

10-го числа, Государь Цесаревичъ изволилъ произвестъ смотръ 3-го Учебнаго Карабинернаго полка, обозрѣлъ Яковлевскую полотняную мануфактуру, шелковую фабрику Мануфактуръ-Совѣтника Оловянишникова, Школу писцовъ, Домъ Призрѣній Ближняго, всѣ заведенія Приказа Общественнаго Призрѣнія и тюремный замокъ; особенное вниманіе Его Высочества обратила на себя выставка издѣлій губерніи, весьма богатая разнообразными предметами народной промышленности, и ясно доказывающая, что Ярославская Губернія, издавна славная смысленостію и богатствомъ жителей, занимаетъ значительное мѣсто между губерніями и въ мануфактурномъ отношеніи. Къ обѣденному столу Великаго Князя приглашены были, кромѣ Военнаго Губернатора и Губернскаго Предводителя Дворянства, нѣсколько служащихъ и отставныхъ Генераловъ, Вице-Губернаторъ и Градской Глава.

Въ оба дня пребыванія Его Высочества въ Ярославлѣ, городъ былъ великолѣпно иллюминированъ.

11-го Мая, въ семь часовъ утра, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ оставилъ Ярославль и напра-

а который въ унесеніи своей радости, часто стримывалъ ісцие Цесаревича Jego Моści. Udarowawszy przyjęciemъ znajdujące się w mieście Dworzaństwo i znakomitszychъ obywateli miejskich, Jego Wysokość, o godzinie 10-ey wieczoremъ, raczyłъ wyjechać na noclegъ do Uglicza, dokądъ teżъ przybyłъ o pierwszey z północy.

Dnia 8-go, o godzinie siódmej zrana, całe Duchowieństwo miasta Uglicza, odprawiło w Soborze modły, w obecności NASTĘPCY CESARZEWICZA, który, ucałowawszy Sw. Obrazy i złożywszy cześć u grobu Sw. Xiążęcia Romana Uglieckiego, raczyłъ іsć ztamtądъ do cerkwi Sw. Dymitra Carewicza, wzniesionej na mieyscu krwi niewinnie przelanej; potemъ Jego Wysokość z wielką uwagą obejrzałъ takъ nazwaną, pałatę, czyli niewielki pałacykъ Carewicza, który wewnątrz zostałъ przerobiony, ale zewnątrz zachowałъ swój kształtъ pierwotny. O godzinie dziewiątej WIELKI XIĄŻE Jego Mość raczyłъ wyjechać do Rybińska, po łęgowatymъ prawymъ brzegu Wołgi, pośrzódъ zarosli i ludnychъ wiosek. Malownicze widoki ukazywały się po obu stronachъ drogi, ale dżdżysty czasъ nie dozwoliłъ cieszyć się niemi; zrana 6-go Maja, zaczęły się deszcze, które przezъ trzy dni ciągle prawie nie ustawały, a od którychъ cała podróżъ, szczególniej od Uglicza do Jarosławia, była dośćъ przykra.

O godzinie dziewiątej wieczoremъ, CESARZEWICZ Jego Mość, przybywszy do Rybińska, zatrzymałъ się w domu Głowy miasta Tiumieniewa, który miałъ szczęście przedstawić Jego Wysokości wydane przezeńъ statystyczne opisanie miasta Rybińska, wydrukowane za pozwoleniemъ Statystycznego Oddziału Rady Ministra Spraw Wewnętrznychъ i poświęcone NAJJAŚNIEYSZEMU Imieniu Jego Wysokości. WIELKI XIĄŻE, po modlitwachъ w sobornej świątyni, raczyłъ oglądać szpitalъ chorychъ, giełdę, pobrzeża i przystanie Wołgi, które, dla wcześney pory roku, nie były jeszcze pokryte takimъ množstwemъ statkówъ, jakimъ się one napełniają w końcu Maja i w Czerwcu, dającъ Rybińskowi nadzwyczajny ruch i handlowe znaczenie, jakiego nie ma żadne miasto w Rossyi. W sobornej Rybińskiej świątyni znajdują się kresła, na którychъ CESARZOWA KATARZYNA II-sza siedziała podczas swej bytności w Rybnej-Słobodzie w roku 1763. Godnymъ jestъ uwagi, iż Prawnukъ Wielkiey MONARCHINI przybyłъ do Rybińska 8-go Maja, w 74 latъ po NIEJ, gdyż i KATARZYNY wjazdъ do tego miasta odbyłъ się także 8-go Maja.

Wyjechawszy z Rybińska o godzinie czwartej z południa, CESARZEWICZ Jego Mość nie mógłъ zatrzymać się w Borysohlebsku, dla przejechania na lewy brzegъ Wołgi i z należytą uwagą obejrzeć dosyć obszerne i bogate miasto Romanow; dzień się schylałъ ku wieczorowi, dżdże lały bezъ ustanku, od którychъ droga takъ się zepsuła, iż ledwo ośmъ koni mogło wieźć pójazdъ; nie raniej, ażъ na godzinę 11-tą w nocy, Jego Wysokość mógłъ przybyć do Jarosławia.

Dnia 9-go, po skończoney processyi, odbywaney z okoliczności wniesienia do miasta z Toleskiego Monastéru obrazu Najświętszey Bogarodzicy, CESARZEWICZ Jego Mość, wysłuchawszy Mszy Świętey w Soborze, obejrzałъ dwa Monastéry, męzki i paniński; udarowałъ Swojémъ odwiedzeniemъ Demidowskie Liceumъ i Gubernialne Gimnazjum. Wieczoremъ, po złożoney prośbie w imieniu całego Jarosławskiego dworzaństwa i kupiectwa, Jego Wysokość uszczęśliwiłъ Swoją bytnością balъ, na cześćъ Jego dany.

Dnia 10-go, CESARZEWICZ Jego Mość raczyłъ odbyć przeglądъ 3-go uczebnego półku Karabinierów, obejrzałъ Jarosławską płócienną rękodzielnię, fabrykę jedwabiu Radcy Manufakturъ Ołowiannisznikowa, Szkołę Kancelistówъ, Domъ Opatrzania Bliźniego; wszystkie zakłady Urzędu Powszechnego Opatrzania i więzienie; szczególniejszą Jego Wysokości zwróciła uwagę wystawa wyrobówъ Gubernii, nader obfitująca w rozmaite przedmioty narodowego przemysłu, i wyraźnie świadcząca, że Gubernia Jarosławska, oddawna słynąca z przemysłu i bogactwa mieszkańcówъ, znakomite zajmuje maysce między Guberniami i we względzie rękodzielniczymъ. Na obiadъ do stołu WIELKIEGO XIĄŻĘCIA zaproszeni byli, oprócz Wojennego Gubernatora i Gubernialnego Marszałka Dworzaństwa, kilka będącychъ jeszcze w służbie i odstawnychъ Jenerałówъ, Vice-Gubernatorъ i Głowa Miasta.

Przezъ oba dniъ pobytu Jego Wysokości w Jarosławiu, miasto było spianiale oświecone.

11-go Maja, o godzinie siódmej zrana, PAN NASTĘPCA CESARZEWICZ opuściłъ Jarosławъ i skierowałъ Swą dro-

вилъ путь Свой по тракту Московскому; съ первого дня пребыванія Его Высочества въ Ярославль, погода, дотолѣ неблагопріятная, перемѣнилась; сдѣлалось ясно и тепло. За 10 версть не доѣзжая Ростова, Великій Князь изволилъ произвести смотръ Тульскому и Бѣлевскому Егерскимъ полкамъ, прибывшимъ на работу шоссе между Ярославлемъ и Ростовымъ, и изъявилъ начальникамъ оныхъ свое удовольствіе за стройность и порядокъ.

Прибывъ въ Ростовъ, знаменитый своею глубокую древностію и воспоминаемъ о двухъ великихъ святителяхъ, церкви, Филаретъ Никитичъ Романовъ и Св. Димитрій, и нынѣ цвѣтуцій своею промышленностію и торговлею, Его Высочество встрѣченъ былъ духовенствомъ съ крестами, молился въ соборномъ древнемъ храмѣ, гдѣ проживающій на покой Епископъ Августинъ, произнесъ Высокому Путешественнику краткое, весьма назидательное, привѣтствіе; при выѣздѣ изъ города, Государь Цесаревичъ изволилъ посѣтить Яковлевскій Монастырь, обозрѣлъ устройство и примѣчательности онаго, и поклонившись гробу Св. Митрополита Димитрія Ростовскаго, отправился на Переяславль.

Въ Переяславль, Государь Наслѣдникъ, приложившись къ мощамъ угодниковъ Божіихъ въ монастыряхъ Никитскомъ и Даниловскомъ, совершилъ поѣздку вдоль берега озера Плещеева, въ четырехъ верстахъ отъ города, къ тому мѣсту, гдѣ, въ особо устроенномъ усердіемъ Переяславцевъ домѣ, хранится ботикъ, на которомъ ПЕТРЪ Великій учился первоначально наукъ плаванія по водамъ.

По переѣздѣ отъ Переяславля къ Юрьеву Польскому, Его Высочество прибылъ въ городъ въ двѣнадцать часовъ. Кіевскій Гусарскій полкъ, здѣсь расположенный, занялъ почетный караулъ у квартиры Великаго Князя.

Утромъ 12-го Мая, Государь Наслѣдникъ, помолившись въ соборномъ храмѣ, обозрѣвъ древнія примѣчательности Юрьева и взглянувъ на Липецкое поле и берега р. Кзы, бывшія въ XIII вѣкѣ мѣстомъ великой битвы, изволилъ отправиться въ семь часовъ утра въ дальнѣйшій путь на Суздаль. Гавриловскій посадъ, лежащій на тракѣ и примѣчательный многолюдствомъ и промышленностію, обратилъ на себя вниманіе Его Высочества. Въ Суздаль, Государь Цесаревичъ обозрѣвалъ древній кремль, соборный храмъ съ Корсунскими вратами и драгоценными вкладами Царей, Спасо-Ефиміевъ Монастырь, въ которомъ поклонился гробу Св. Ефимія и рассмотрѣлъ Св. Евангеліе съ собственноручною надписью Князя Д. М. Пожарскаго, и другіе священные и рѣдкіе предметы, здѣсь хранящіеся, и при выѣздѣ изъ города удостоилъ Своимъ посѣщеніемъ Блохинскую богадельню, и почтилъ милостивымъ разговоромъ Своимъ купца Блохина, утвердителя оной, нарочно прибывшаго изъ Москвы въ Суздаль, чтобы имѣть счастье поклониться Его Высочеству.

На переѣздѣ отъ Суздаля къ Шуѣ, Государь Наслѣдникъ обозрѣлъ Золотниковскую Пустыню, въ которой началъ иноческую жизнь свою святитель Митрофанъ Воронежскій, и почтилъ особымъ вниманіемъ богатое село Лежнево, принадлежащее Князю В. В. Долгорукому. Въ семь часовъ вечера, Его Высочество прибылъ на ночлегъ въ городъ Шуѣ, осмотрѣлъ богатая церкви, соборную и Крестовоздвиженскую; отлично украшенныя усердными приношеніями Шуйскихъ гражданъ, Киселева, Посылина, Корнилова, Болотова и другихъ, и бесѣдовалъ съ купечествомъ о промышленности и торговлѣ города, составляющаго въ настоящее время одинъ изъ важнѣйшихъ мануфактурныхъ пунктовъ Имперіи. Ночью, городъ Шуѣ великолѣпно былъ иллюминированъ.

13-го Мая, въ семь часовъ утра, Государь Цесаревичъ изволилъ выѣхать изъ Шуи, на пути останавливался въ знаменитомъ фабриками своими селѣ Ивановѣ, внимательно рассмотрѣлъ тамъ хлопчатобумажную мануфактуру купцевъ Гарелиныхъ, и принялъ върноподданическія привѣтствія жителей села Писцова и города Нерехты. Въ семь часовъ по полудни, при безчисленномъ стеченіи гражданъ Костромскихъ, ожидавшихъ Его Высочество на берегу Волги съ самаго утра, прибылъ благополучно въ Кострому, и прямо съ перевоза отправился въ Успенскій Соборъ, гдѣ Пресвященнымъ Епископомъ Владиміромъ, со всемъ духовенствомъ совершенно обычное молебствіе; послѣ чего, Его Высочество, приложившись къ чудотворной иконѣ Θεодоровскія Божія Матери, занялъ изготовленный для Его пребыванія домъ.

14-го Мая, Государь Наслѣдникъ, въ 10-мъ часу утра, изволилъ принимать представлявшихъ Ему губернскихъ чиновъ, дворянство, купечество, бѣлопашцевъ и Татаръ; послѣ чего осматривалъ заведенія Приказа Общественнаго Призрѣнія, Гимназію,

гдѣ трактомъ Москiewskim; od pierwszego dnia pobytu Jego Wysokości w Jarosławiu, pogoda dotąd nieprzyjemna, odmieniła się; niebo rozjaśniało i było dość ciepło. O 10 wiorst nie dojeżdżając do Rostowa, WIELKI Książę raczył odbyć przegląd półku Tulskiego i Bielewskiego Strzelców, którzy przybyli na robienie szosse między Jarosławiem a Rostowem, i oświadczył ich Naczelnikom Swe zadowolenie za szykowność i porządek.

Przybywszy do Rostowa, znakomitego swoją głęboką starożytnością i pamiątką dwóch wielkich Arcybiskupów cerkwi, Filareta Nikiticza Romanowa i Sw. Dymitra, a teraz kwitnącego swym przemysłem i handlem, Jego Wysokość spotkany był przez Duchowieństwo z krzyżami, modlił się w Sobornej starożytnej świątyni, gdzie przebywający na bogomyślnym życiu Biskup Augustyn, miał krótką nader nauczającą przemowę do Wysokiego Podróżnego; przy wyjeździe z miasta, CESARZEWICZ Jego Mość raczył odwiedzić Monaster Sw. Jakóba, obejrzał jego budowy i osobliwości, a po oddaniu czci u grobu Sw. Metropolity Dymitra Rostowskiego, wyjechał do Perejasławia.

W Perejasławiu CESARZEWICZ Jego Mość, oddawszy cześć relikwii Świętych Pańskich w Monasterach Nikitskim i Daniłowskim, jechał brzegami jeziora Pleszczewego, o cztery wiorsty od miasta odległego, do tego miejsca, gdzie w umyślnie gorliwością mieszkańców Perejasławskich zbudowanym domu, zachowuje się batic, na którym PIOTR WIELKI uczył się początkowie sztuki pływania po wodzie.

Po przejeździe z Perejasławia do Jurjewa-Polskiego, Jego Wysokość przybył do miasta o godzinie dwunastej. Kijowski półk Huzarów, tu stojący, zajął straż honorową u kwatery WIELKIEGO Książęcia.

12-gó Maja zrana, PAN NASTĘPCA po modlitwach w sobornej świątyni, obejrzawszy starożytne osobliwości Jurjewa i rzuciwszy okiem na Lipeckie Pole i bręgi rzeki Kzy, które w XIII wieku były miejscem wielkiej bitwy, o godzinie siódmej zrana raczył udać się w dalszą drogę do Suzdalu. Hawryłowska posada, leżąca na trakcie; znakomita ze swej ludności i przemysłu, zwróciła na siebie uwagę Jego Wysokości. W Suzdalu CESARZEWICZ Jego Mość obejrzał starożytny Kreml, soborną świątynię z Korsun-kiami wrotami i kosztownymi ofiarami Carów, Spaso-Efimjewski Monaster, w którym złożył cześć u grobu Sw. Joachima i oglądał Ewangelię z własnoręcznym napisem Xięcia D. M. Pożarskiego i inne poświęcone i rzadkie przedmioty, tu zachowane, a przy wyjeździe z miasta, udarował Swem odwiedzeniem Błochiński szpital i zaszczycił łaskawą Swą rozmową kupca Błochina, jego fundatora, przybyłego z Moskwy do Suzdalu umyślnie, ażeby mieć szczęście złożyć swe uszanowanie Jego Wysokości.

W przejeździe z Suzdalu do Szui, CESARZEWICZ Jego Mość obejrzał Zolotnikowski klasztor, w którym zaczął młodzieńcze swe życie Biskup Mitrofan Woronecki, udarował szczególną uwagą bogatą wieś Leżniewo, należącą do Xięcia B. W. Dołhorukowa. O godzinie siódmej wieczorem, Jego Wysokość przybył na nocleg do miasta Szui, obejrzał bogate cerkwi: Soborną i Świętego Krzyża, pięknie ozdobione przez pobożne ofiary Szujskich obywateli, Kisielewa, Posyлина, Korniłowa, Bołotowa i innych, i rozmawiał z kupcami o przemyśle i handlu miasta, stanowiącego teraz jeden z ważniejszych rękodzielniczych punktów Cesarstwa. W nocy miasto Szuja, spaniale było oświecone.

13 go Maja, o godzinie siódmej zrana, CESARZEWICZ Jego Mość raczył wyjechać z Szui, w drodze zatrzymał się w znakomitej swemi fabrykami wiosce Iwanowie, z uwagą opatrywał tam bawełniczną rękodzielnię kupców Harelinów i przyjął najpoddaniejsze powitanie mieszkańców wsi Piscowa i miasta Nerechty. O godzinie siódmej z południa, wśród licznego zgromadzenia Kostromskich obywateli, oczekujących Jego Wysokości na brzegu Wołgi od rana samego, przybył szczęśliwie do Kostromy i prosto z przewozu udał się do Soboru Wniebowzięcia, gdzie Przewielebny Biskup Włodzimierz z całym Duchowieństwem odprawił zwyczajne modły; po których Jego Wysokość, oddawszy cześć cudownemu obrazowi Najświętszej Panny Teodorowskiej, zajął dom dla Siebie przygotowany.

14-go Maja, CESARZEWICZ Jego Mość, o godzinie 10-tej zrana, raczył przyjmować przedstawiających się Mu Gubernialnych Urzędników, dworzanstwo, kupiectwo, wolnych rolników i Tatarów; po czem opatrywał zakłady Urzędu Powszechnego Opatrzania, Gimnazjum,

училище дѣтей канцелярскихъ служителей и выставку мануфактурныхъ издѣлій и особенныхъ произведеній Костромской природы; въ бытность Его Высочества въ Губернской Гимназїи, произведено было ученикамъ испытаніе по разнымъ частямъ наукъ, въ присутствїи Августѣйшаго Посѣтителя. Ипатьевская Обитель, драгоценная всемъ Русскимъ по воспоминаніямъ о великомъ событіи воцаренія Михаила Феодоровича, остановила на долго вниманіе Великаго Князя; при входѣ въ оную, Его Высочество встрѣченъ былъ Преосвященнымъ, и приветствуемъ отъ него приличною торжественною рѣчью; Епископъ Владиміръ указавъ Государю Цесаревичу всѣ примѣчательности монастыря, изъ коихъ важнѣйшая, келья, въ коихъ жительствоваля Михаилъ съ своею матерью.

Къ обѣденному столу Его Высочества приглашены были, кромѣ Губернатора, Архіерея и Губернскаго Предводителя Дворянства, Генераль-Лейтенантъ Борцовъ, Генераль-Майоръ Тимротъ и Градской Глава.

Послѣ обѣда, Его Высочество удостоилъ своимъ присутствіемъ публичное гуляніе на бульварѣ, гдѣ находилось лучшее общество Костромы. Пребываніе Великаго Князя въ семь городъ заключилось катаньемъ по Волгѣ, на катеръ, нарочно для того приготовленномъ.

Въ оба дня пребыванія Его Высочества въ Костромѣ, городъ былъ великолѣпно иллюминованъ. (С. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 31-го Мая.

Пишутъ изъ Кобленца отъ 25-го ч.: „Ея Высоч. Принцесса Мекленбург-Шверинская переночевавъ въ Бутларѣ (Кургессенъ) съ своею Свѣтлѣйшею матерью, на другой день утромъ прибыла въ Фульду, куда уже прибылъ для встрѣчи Ихъ Герцогъ Бромли, съ Секретарями Посольства, а также Французскіе Посланники въ Дармштадтѣ, при Германскомъ Союзѣ и въ Касселѣ. Въ тотъ же самый день путь совершилъ до Ганау, гдѣ Принцесса остановилась на ночлегъ и принимала Ландграфа Гессен-Гомбургскаго, вдовствующую Ландграфиню а также Принца Карла Гессенскаго съ супругою. 25-го ч. въ 10 час. утра, Высокая путешественница опять отправилась и чрезъ Франкфуртъ на Майнъ прибыла въ Альцей, гдѣ переночевавъ прибыла на другой день въ Сарбрикъ. На часъ пути оттуда, на Французскихъ границахъ, былъ устроенъ наметъ, гдѣ жилъ Король въ лагерѣ при Компьенѣ. Тутъ Принцесса торжественно принята Герцогомъ Шоазелемъ и чиновниками Мозельскаго департамента. — Другимъ путемъ получено извѣстіе что 25-го ч. Принцесса прибыла въ Мецъ. (A.P.S.Z.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 23-го Мая.

Король принималъ вчера Президента и членовъ Палаты Депутатовъ, которые поднесли Е. В-ву принятые въ послѣднихъ засѣданїяхъ проекты закона.

— *Charte de 1830* содержитъ слѣдующее: „Многіе журналы уведомили, что при бракосочетанїи Герцога Орлеанскаго, Королевскій дворъ получить новое устройство, что будетъ установлено придворное управленіе, и даже будетъ составлена лейбъ-гвардія для Короля. Мы бы вовсе не обращали вниманія на эти слухи, еслибы они не перешли даже въ самыя осторожныя журналы, и потому рѣшительно утверждаемъ противное.“

— Войска здѣшняго гарнизона, которыя должны присутствовать при брачныхъ торжествахъ, послѣ завтра отправляются въ Фонтенебло — Генераль Пажоль въ будущую пятницу выступитъ отсюда со всемъ своимъ штабомъ, для встрѣчи съ 1-ою военною дивизією на границахъ Принцессы Елены Мекленбургской.

— Министръ Финансовъ Г. Лакавъ-Лапланъ, избирательнымъ обществомъ въ Мирандѣ, избранъ опять въ Депутаты большинствомъ 179 противу 30 голосовъ.

— Сегодня у здѣшняго книгопродавца Лавока поступили въ продажу первыя двѣ части Путешествія Герцога Рагузскаго чрезъ Венгрію и Южную Россію.

— Правительство вчера по телеграфу получило извѣстіе, что Инфантъ Донъ-Себастьянъ 19 го ч. съ своимъ войскомъ перешелъ чрезъ Арагонъ при Галицензо.

— Уведомляютъ изъ Валкарлоса отъ 18 Мая вечеромъ: „Прибытіе Инфанта Донъ-Себастьяна съ 6 или 7 батал. въ Эшарри-Аранасъ, по всей линїи отсюда до Пампелоны, распространило ужасъ. Три Карлистскіе баталіона и конница командуемая Масулиномъ, посредствомъ для сего собственно устроеннаго транспорта, перешли чрезъ Аргу. Они отправятся въ Изарбскую долину, для прїобрѣтенія жизнен-

Скотоу дѣтей канцелярскихъ служащихъ и выставку рѣдкѣйшихъ вырѣбѣвъ и пфодѣвъ натуры, Губернїи Костромской власчїивыхъ. Подчасъ бытносчїи Цесарзевїичза Јего Мошчїи в Губернїалнѣм Гїмнззїумїи одбѣл сїе examen учнїїѣвъ з рѣзныхъ наукъ в обечнѣосчїи Нарзлнїнїеъсчїеъ Гошчїа. Іпатїїевскїи класзтор, дрогїи дла всзшчїїскїхъ Рускїхъ, з причезнїи памїаткїи вїелкїеъго выпадку встлїпїенїа на трѣн Мїхаллѣ Федорѣвїичза, длугѣо затрзчїмалъ увагѣу Вїелкїеъго Хїаъзїеъца; прїзу везчїсїу до тегѣо класзтору, Јего Вїсѣосчїеъ спѣтканы бѣл прїезз Бїскупа и прїезз нїеъго повїтаны стѣоснѣнл до урѣчїсчїеъсчїи мѣвгѣ; Бїскуп Влѣдзїмїерз покзчывалъ Цесарзевїичзѣвїи Јего Мошчїи всзшчїїскїе обѣсблївѣосчїи монзстѣру, з кѣторыхъ знзкомїсчїеъсчїи сѣ чѣле, в кѣторыхъ мїеззкѣл Мїхалл зѣ свѣл маткѣ.

Do stѣлу Јего Вїсѣосчїеъ ззпѣсчїенїи бїлїи, опѣрѣз Губернзторз, Бїскупз и Губернїалнѣеъ Мзрсзшчїлкѣ Двѣорзшнїсчїеъ, Јенерлл-Пѣоручнїкъ Борсчїеъзѣв, Јенерлл-Мзжѣор Тїмѣротъ и Глѣвz Мїзсчїа.

По обїедїе Јего Вїсѣосчїеъ ззсчїеъчїлъ Swojѣ obечnѣosчїeъ прїеззchadzкѣ публїeъznѣ на bulvarze, гдѣ сїе знайдѣवलз прїеднїеъsчїa пубlїeъznѣ Kѣostromy. Pѣobyt Wїelkїeъго Хїаъзїeъца в тѣm мїeъсчїeъ zкѣончїzл sїeъ прїeъzїаъdzкѣ по Wѣodzѣ, на kutrze umyslнїeъ do tегѣо prїzspѣsѣobїonym.

Przez obz dnї bawїenїа Цесарзевїичz Јего Мошчїи w Kѣostromїe, мїзсчїo бїѣлѣ wspanїalѣ oшвїeъcone. (P. P.)

WїADOMѢSчїI ZAGRANїCZNѢ.

P r u s s i a.

Berlin, dnїa 31 Mzjz.

Donoszѣ z Kѣoblenzѣ pod d. 25: „Јeъ Kr. Wїs. Хїeъzїнчїzкz Mекленбург-Швѣрїнскz, dnїa 21 z dostѣoyнѣ swѣл matkѣ, prїeъnocѣwzwsчїz w Butlar (Kurhessen), nзззjutz rano prїzbyłїz do Fuldy, dokzđ juъ nзз prїzjѣeъcїeъ ıchъ prїzbyłїi, Хїаъzїeъ Broglїeъ z kїlku Sѣkretarzazmї Pѣoselstzaz, tзkѣoъ Pѣostѣwїeъ Francuzcy w Dzmrszszazdzїe, prїz Wїzїazkѣ Nїeъmїeъckїmъ i w Kasselu. Tегѣoъ jєъsчїeъ dnїz odбїѣлз sїeъ dзлsчїz podrѣoъz do Hanzau, гdѣzїeъ Хїeъzїeъ prїzbyłїz nз nocleg, i prїzїymѣwzлї wїzїtz Lzndgrzфz Hесsen-Homburskїeъго, Lzndgrzфnїz wdozwy, tзkѣoъ Хїeъzїeъ Karѣoъl Hесkїeъго z mзъłzѣnкѣ. Dnїz 23 o godz. 10 rano, udzłїz sїeъ w podrѣoъz i prїez Frankfort n. M. prїzbyłїz do Alzeї, гdѣzїeъ prїeъnocѣwzwsчїz stzngѣz w Saarbrїucku. O godzїnѣ ztzmzđ nз sзmєъy grzncїz Francuzkїeъ, бїлъ rozбїtz nzmїoъ, w kѣtorymъ mїeъszkѣl Krѣoъl w obozїeъ pod Compiѣgnѣ. Tu Хїeъzїнчїzкz uрѣчїsчїeъcїeъ prїzjѣtz бїлз prїez Хїeъzїeъ Choїseul i wлзdѣz депzrtzmentu Mosellї. — Innѣz drogѣz otrzїmzno wїzdomѣoъcчїeъ, ŗeъ Хїeъzїнчїzкz dnїz 25 prїzbyłz do Metz. (A.P.S.Z.)

F r a n c y j a.

Paryъ, dnїz 23-го Mzjz.

Krѣoъl prїzїymѣwzł wczѣorз Prїezїdѣntz i człѣoъkѣwъ Izby Dѣputѣwznysh, kѣtorzy złѣoъzїłїz Јeъoъ Kr. Мошчїeъ rozмzїtѣeъ prѣoъkѣtз do przazwz, prїzїjѣtz nз ostztnїchъ posїeъdzenїzch.

— *Charte de 1830* zzwїerzз, co nзstѣpѣujє: „Rozмzїtѣeъ dzїennїkїz donїosłїz, ŗeъ z okѣlїeъcznѣosчїi zszłubїenїz Хїeъzїeъ Orleazńskїeъго, Dѣoъmъ Krѣoъlewskїz otrzїmz nѣoъwѣz оргznzczazcyѣ, ŗeъ бѣdѣzїeъ ustanѣoъwїony etzł dwѣoruz i nзwѣt utѣworzѣnз gвzrdїz prїzїeъcznз do osѣbѣy Krѣoъlewskїeъy. Nїeъ uwzszlїbїsчїmъ zgѣoъl nз tѣ pѣogłѣosкѣ, гdыbы onz nїeъ prїeъszłz do dzїennїkѣwъ zszwczzcy nзyostѣrѣzньїeъszch, i dлz tегѣoъ nзymѣocнїeъy tѣmъ zзprїeъczzmy.“

— Wѣoъsчїz zлѣogїz tѣtѣeъszey, kѣtѣreъ znzıydozлwѣ sїeъ mзjz prїz uрѣoъczїsчїeъcїzchъ ŗlѣbnыхъ, po jutzrѣz wїeъczѣrѣmъ wıchodzѣz do Fontainebleau. — Јенерлл Pzjѣoъl w prїzszłїz pїzлѣtkъ z cзłymъ swїmъ Szтzбѣmъ Јенерллнymъ zлѣogїz wїeъzđdзz z 1-szѣz dwїzїzѣz wѣoъsчїoъwѣ, dлz spѣtkznzїz Хїeъzїнчїzкїz Hєlєnz Mекленбургskїeъy.

— Mїnїstѣr Skzrbu P. Lacave-Laplagne prїez kollegїumъ wїbzїeъrчїeъ w Mirandѣ, znѣoъw obrzny zostzł nз dѣputѣwznysh wїeъszsчїoъzїz 179 prїeъczїwkoъ 3ѣoъ gлѣosѣw.

— Dzїsїz u kїeъgзrзz tѣtѣeъszego Lzdvoczt, ukzзлїz sїeъ dzїeъ pїeъwzszѣeъ czѣsчїeъ Pѣodrѣoъzїy Хїeъzїeъ Rзguzy prїez Węgry i Rossyѣz Pѣoъłudнїoъwѣ.

— Rzđd otrzїmzł wczѣorз prїez telegrzф wїzdomѣoъcчїeъ, ŗeъ Infanz Don Sebastian, d. 19 zѣ swѣoъїeъmъ wѣoъsчїeъmъ, prїeъszѣł prїez Aragonъ pod Galїeъznѣoъ.

— Donoszѣ z Valcarlos pod d. 18 Mzjz wїeъczѣoъrѣmъ: „Prїzbyeъcїeъ Infanz Don Sebastian w 6 lub 7 баталїѣoъwъ do Echarry-Aranaz, nз cзłeъy lїnїї zлѣogїz do Pamпelony, sprzawїłѣoъ trѣwѣgѣ. Trzїz баталїѣoъnїz Kzrolїstѣwskїeъ i dowѣdzѣnз prїez Mzzulїnз jzdzз, zz pѣoъmѣoъcчїeъ umyslнїeъnїeъ urzđzѣoъzѣnѣoъ do tегѣoъ stztku, prїeъprzawїłїz sїeъ prїez Argз. Udzłїz sїeъ onїz nз dolїnѣz Iszrїbz dлz opztrѣzїenїz sїeъ w zзpзsy ŗїzwnѣoъcїi lub dлz odwѣrѣoъcїenїz bзeъcznѣoъ-

ныхъ припасовъ или отклоненія вниманія Генерала *Ирибаррена*, который съ 9,000 чел. пѣхоты и 900 конницы, стоитъ въ окрестностяхъ Лерина и прикрываетъ линію отъ Эбро. По сему Карлисты кажутся не имѣють намѣренія идти чрезъ Эбро.— Христиноская дивизія, которая взяла Ирунь и Фуэнтарабію, сегодня вечеромъ или завтра по утру отправится въ Гернани, откуда потомъ Генераль *Эспартеро* съ арміею отправится въ Толозу.

— Въ письмѣ изъ Тулона отъ 18-го ч. содержится: „Телеграфъ вчера весь день въ безпрестанномъ былъ движеніи. Префектъ будто получилъ повелѣніе, имѣть въ готовности четыре парохода, для отправленія ихъ, когда потребуются въ море. Пароходъ *Этна* отправляется въ Кадиксъ, гдѣ какъ слышно произошло или готово произойти подобное движеніе какъ въ Каталоніи. Сегодня разнесся слухъ, что четыре корабля крейсирующіе при Іерійскихъ островахъ, также получили приказаніе плыть въ Испанію.“

24-го Мая.

Письмо изъ Тулона отъ 20-го ч. сообщаетъ: „Пароходъ *Вотуръ* отправился съ весьма нужными депешами къ Генералу *Бюжо*. Если онъ не находится въ Оранѣ, тогда пароходъ отправится въ Тафну, первое мѣстопребываніе экспедиціонной колонны. Полагаютъ, что въ дещеяхъ сихъ предписано Генералу *Бюжо*, не разрушать укрѣпленій на Тафнѣ, но увезти все подвижное. Въ ту минуту, когда отплылъ *Вотуръ*, прибылъ въ здѣшнюю рейду *Касторъ*. Пароходъ сей 16-го ч. оставилъ Орань. Такъ какъ заключенные договоры съ *Абдель-Кадеромъ* не имѣли желаемого результата, то войско 14-го ч. выступило.“

— Пишутъ изъ Байонны отъ 21 Мая: „Полагаютъ здѣсь вообще, что большая Карлистская экспедиція прошедъ верхнюю Арагонію, вступитъ въ Каталонію. *Гарсія* провожавшій экспедицію возвратился чрезъ Аргу и казалось обратился въ Риберу, чѣмъ *Ирибарренъ* былъ обманутъ, ибо онъ охранялъ Лодоу, а между тѣмъ экспедиція продолжала свой походъ по другую сторону.— Генераль *Эванс* былъ здѣсь, и по продолжительныхъ разговорахъ съ Генераломъ *Гариспомъ* выѣхалъ въ Ирунь. Говорятъ, что онъ оставляетъ службу.“

— На сегодняшней биржѣ Испанскія ассигнаціи понизились сначала съ 25½ на 24½ ибо носился слухъ, что Карлисты сдѣлали контръ-маршъ и стоятъ только еще на три дни пути отъ Мадрита. Когда извѣстіе сіе оказалось неосновательнымъ, опять курсъ возвысился на 24½.

— (Частн. Корресп.) Перевероты войны въ Сѣверныхъ провинціяхъ Испаніи, слѣдуютъ столь быстро одинъ за другимъ, что надежды одного дня переменяются на другой день въ опасеніе. Взятіе Ируна, Гернани и Фуэнтарабіи, кажется обѣщало Королевѣ рѣшительную побѣду, какъ внезапно узнали, что эти мѣста съ умысла переданы, чтобы войну распространить болѣе къ среднему пункту Испаніи. Сегодня по полудни говорятъ вообще, что Правительство получило донесеніе о переходѣ Карлистовъ чрезъ Эбро. Извѣстіе сіе распространено совершенно знающими людьми, такъ, что неостается на счетъ сего сомнѣнія, хотя Министерство, какъ утверждаютъ, никакой не получило депеши.— Политическія дѣла впрочемъ менѣе здѣсь теперь занимательны; почти исключительно всѣ заняты бракосочетаніемъ Герцога *Орлеанскаго*, которое празднуемо будетъ съ большимъ великолѣпьемъ. Въ газетахъ будетъ о томъ сказано подробнѣе, но трудно тамъ будетъ описать интриги, которыя здѣсь будутъ производить люди, которые не будутъ прямо участвовать въ придворныхъ торжествахъ, и не хотятъ какимъ либо образомъ быть помѣщены въ придворномъ штатѣ. Видя тоже стремленіе и усилія, которыя приводятъ на память прекраснѣйшія времена *Людвика XIV*, должно спросить по справедливости, тотъ ли это народъ, который явно съ такимъ прѣзрѣніемъ смотритъ на чести и достоинства?— Князь *Таллейранъ* не будетъ участвовать въ торжествахъ въ Корол. замкахъ, подъ предлогомъ, что ему не дозволяетъ его здоровье. Но такъ какъ уже въ теченіи 50 лѣтъ привыкли видѣть, что Князь дѣйствуетъ совсѣмъ по другимъ причинамъ, нежели какія объявляютъ нужными, то и теперешнее его удаленіе отъ торжествъ, приписываютъ особеннымъ обстоятельствамъ. Князь *Таллейранъ* желалъ помѣстить своего племянника Герцога *Дино* при новоучреждаемомъ дворѣ и неприятіе такового прошенія было поводомъ, что Князь отказался отъ торжествъ. Теперь это у насъ самыя важнѣйшія происшествія!

25-го Мая.

Королева Белгійская сегодня съ малолѣтнимъ своимъ сыномъ прибыла сегодня въ Тюильери.

— Постановленіе Офицеровъ національной гвардіи изъ Меца не явиться при въѣздѣ Принцессы Е-

щи *Женерафа Ирибаррена*, который въ 9,000 ludzi piechoty i 900 koni, stoi w okolicach Lerin i zastania linią Ebro. Podług tego więc, Karoliści zdają się nie mieć teraz zamiaru przejścia przez Ebro.— Dywizya Krystynistów, która wzięła Irun i Fuentarabia, dzisiaj wieczorem lub jutro rano pójdzie do Hernani, z kąd potem Jenerał *Evans* z wojskiem uda się do Tolozy.“

— List z Tulonu pod d. 18 donosi: „Telegraf przez cały dzień wczorajszyszy, był w ruchu. Prefekt miał otrzymać rozkaz, mieć w pogotowiu cztery statki parowe, ażeby w każdym czasie wypłynąć mogły na morze. Statek parowy *Aetna* udaje się do Kadyxu, gdzie, jak mówią, wybuchnęły lub przynajmniej bliskie są, podobne rozruchy, jak w Katalonii. Dzisiaj rozbiegła się pogłoska, że cztery okręta krążące około wysp Hye-ryjskich, również otrzymać miały rozkaz udania się do Hiszpanii.“

Dnia 24.

W liście z Tulonu pod d. 20 czytamy: „Statek parowy *Vautour* z nader pilnemi depeszami udał się do Jenerała *Bugeaud*. Jeśliby ten nie znajdował się w Oranie, tedy popłynie do Tafny, pierwszego stanowiska kolumny ekspedycyjnej. Rozumieją, że w depeszach tych, jest rozkaz Jenerałowi *Bugeaud* nie niszczyć fortyfikacyi nad Tafną, lecz tylko wywieźć wszystką ruchomość. W chwili, gdy odpływał *Vautour*, przybył do tutejszej przystani statek *Castor*. Parochod ten d. 16 wypłynął z Oranu. Ponieważ układy zawarte z *Abdel-Kaderem* nie miały żadanego skutku, przeto wojsko d. 14 wyruszyło.“

— Donoszą z Bajonny pod 21 Maja: „Rozumieją tu powszechnie, że wielka wyprawa Karolistowska, przeszedłszy wyższą Aрагонію, wtargnie do Katalonii. *Garcia*, który towarzyszył wyprawie, cofnął się przez Аргу i zdaje się chciał skierować do Ribera, przez co *Iribarren* był oszukany, strzegąc Lodozy, gdy tymczasem wyprawa odbywała swój pochod drugą stroną. Jenerał *Evans* był tu, i po rozmowie z Jenerałem *Harispe* wyjechał do Irun. Mówią, że opuszcza służbę.“

— Na dzisiejszej giełdzie papiery Hiszpańskie spadły z początku z 25½ na 24½, gdyż rozbiegła się pogłoska, że Karoliści kontramarsz zrobili i stoją tylko o trzy dni drogi od Madrytu. Lecz gdy okazała się bezzasadność tej wiadomości, papiery znowu stanęły na 24½.

— (Korresp. prywat.) Zmienne wypadki wojny w prowincjach Północnych Hiszpanii, tak szybko następują jedne po drugich, że nadzieje dnia jednego, zmieniają się w obawę na drugi. Wzięcie Irunu, Hernani i Fuentarabii zdawało się obiecywać dla sprawy Królowej stanowcze zwycięstwo, gdy nagle dowiedziano się, że miejsca te— umyślnie poddane były, ażeby wojnę więcej posunąć do średniego punktu Hiszpanii. Dzisiaj po południu mówiono powszechnie, że Rząd otrzymał wiadomość o przejściu Karolistów przez Ebro. Wiadomość ta, rozszerzona przez osoby tak dobrze świadome, że prawie nie można o tém wątpić, chociaż Ministerjum zapewnia, iż żadnego doniesienia przez telegraf nie otrzymało.— Rzeczy zresztą polityczne mniej są teraz interesujące; zajmują prawie wyłącznie zaślubinami Xięcia *Orleañskiego*, które mają się odbywać z wielką okazałością. Gazety bliżej o tém uwiadomają, lecz trudno im będzie uczynić opisanie intryg, które tu będą prowadzili ludzie, którzy nie będą mieli, ani prostego uczestnictwa w uroczystościach dworu, ani chęć byż jakimkolwiek sposobem umieszczeni na dworze nowozaślubionych. Widząc te usiłowania i dążenia, które przypominają najpiękniejsze czasy *Ludwika XIV*, słusznie zapytać można: azali ten to jest naród, który jawnie z taką poglądał pogardą na honory i dostojęństwa?— Xięzę *Talleyrand* nie będzie się znajdował podczas obchodów na zamkach Królewskich, pod pozorem, że zdrowie mu tego nie pozwala. Lecz ponieważ od 50 lat przyzwyczajono się widzieć postępowanie Xięcia, powodowane przyczynami, wcale różnemi od tych, jakie uznaje za dobre, zatem i terazniejsze usunięcie się od uroczystości przypisują szczególnym przyczynom. Xięzę *Talleyrand* życzył bowiem widzieć umieszczonym siostrzana swojego Xięcia *Dino* przy nowoformowanym dworze, a odrzucenie tej prośby było powodem odmówienia na zaproszenie. Są to w tym momencie wielkie u nas wypadki!

Dnia 25.

Królowa Belgicka z małym swym synem przybyła dzisiaj do Tuilleryow.

— Postanowienie Oficerów gwardyi narodowej miasta Metz, nie występować na wjazd Xiężniczki Heleny

лены Мекленбургской, неодобрены вообще національными гвардейцами, и Полковникъ принужденъ былъ издать приказъ, въ которомъ приглашаетъ національную гвардію встрѣтить Принцессу съ военными почестями.

— Парижскій Архіепископъ издалъ Пастырскую грамоту предписывая публичныя молебствія для испрошенія земледѣльцамъ лучшей погоды.

— *Journal de Paris* увѣдомляетъ, что въ слѣдствіе Вестминстерскаго выбора, близка перемѣна Англійскаго Кабинета.

— *Constitutionnel* содержитъ слѣдующее частное письмо изъ Орана отъ 15 Мая: „Вездѣ говорятъ о томъ, что за день предъ симъ сдѣланъ рѣшительный договоръ съ *Абдель-Кадеромъ*. 8-го ч., 4 депутата Эмира, прибыли въ городъ и представлены Генералу *Бюжо*, съ которымъ имѣли два часа совѣщанія. Потомъ двое изъ нихъ въ сопровожденіи Г-на *Аллегро* ордонансъ-Офицера Г-на *Бюжо*, возвратились въ Маскару. 14 ч. Г-нъ *Аллегро* возвратился къ Генералу; онъ привезъ письмо *Абдель-Кадера*, въ которомъ онъ, какъ слышно, предлагаетъ, оставить своего внука и двухъ любимыхъ племянниковъ заложниками. Но Генералъ *Бюжо* требуетъ, чтобы Эмиръ самъ прибылъ въ Оранъ для утвержденія трактата, и на сей предметъ посланы въ Маскару посредствомъ оставшихся двухъ депутатовъ, къ нему депеши. Походъ экспедиціонной колонны въ слѣдствіе прибытія э-миссаріевъ Эмира отложенъ. Все войско экспедиціи, отправляется предварительно въ лагерь при Тафинѣ, гдѣ Генералъ *Бюжо* думаетъ ожидать отвѣта отъ Правительства на послѣднія свои депеши. Генералъ *Бюжо* вчера по полудни самъ отправился къ войску.

— Телеграфическая депеша изъ Байонны отъ 24 Мая, увѣдомляетъ, что *Донъ-Карлосъ* въ тотъ день былъ въ Кастилискаръ; не знали, куда онъ думалъ обратиться. Таже депеша увѣдомляетъ изъ Перпиньяна отъ 23-го ч., что 14 ч. Карлисты осаждали деревни въ окрестностяхъ Валенціи, коей національная гвардія сопротивилась итти въ походъ. 8-го ч. Генералъ *Ораа* готовился итти противу Кантавіека. 18 ч. Барселона была спокойна и Таррагона возвращена къ покорности. Регентша изъявила благодарность Британскому флоту, за его дѣйствіе 4-го ч. — *Росъ д'Эролесъ* и другіе командиры осаждали Вилланова де Мева, укрѣпленный городъ. Гарнизонъ защищается въ церкви, ожидая помощи изъ Лериды, гдѣ стоятъ двѣ бригады. — Другая телеграфическая депеша отъ 24-го ч. изъ Байонны увѣдомляетъ о паденіи Португальскаго Министерства.

— Изъ Витторіи увѣдомляютъ, что Португальскій Генералъ *дасъ Антасъ*, 19-го ч. въ 4 часа утра выступилъ въ направленіи къ Виллареалу и Арлабану для нападенія на Карлистскія линіи. Уже около 10 час. утра у Карлистовъ будто отобраны укрѣпленія на возвышенностяхъ Уриета. (A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 24-го Мая.

По случаю празднества дня рожденія Ея Кор. Высоч. Принцессы *Викторіи*, назначенный на сегодняшнее число большой балъ при дворѣ, отложенъ по болѣзни Короля; однако Его Велич. чувствуетъ себя опять гораздо лучше.

— Ея Велич., 20 ч. с. м. чрезъ нѣсколько недѣль опять находилась на обѣдѣ въ кругу Королевской Фамиліи.

27-го Мая.

По извѣстіямъ изъ Виндзора, Король и Королева все болѣе и болѣе выздоравливаютъ. Въ среду во всѣхъ мѣстахъ и въ столицѣ были большія празднества въ честь Принцессы *Викторіи*, которая какъ извѣстно въ сей день праздновала свой день рожденія и объявлена совершеннолѣтнею. Блистательнѣйшій изъ сихъ торжествъ былъ большой придворный балъ въ Ст. Джемскомъ дворцѣ, въ которомъ однако по болѣзни не участвовали ни Король ни Королева. Также собраніе въ Кенсингтонскомъ дворцѣ было чрезвычайно многочисленно. Сегодня въ 2 часа въ Виндзорѣ былъ Кабинетный Совѣтъ.

— Слышно, что Принцесса *Викторіа* явно объявила, что она и знать не хочетъ о бракѣ съ родственникомъ своимъ Принцемъ *Кобургскимъ*, несмотря на желанія матери, которая давно желала сей связи.

— Донесенія здѣшнихъ журналовъ объ Испанской войнѣ, сообщаютъ полныя извѣстія о новѣйшихъ тамошнихъ происшествіяхъ, именно до какой степени имѣлъ въ томъ участіе Британскій легионъ. О новѣйшихъ движеніяхъ Христианосовъ, ничего болѣе не увѣдомляютъ, кромѣ того, что Генералъ *Эвансъ* 22 ч. выступилъ изъ Ируна и присоединился къ главному командиру, который еще стоялъ въ Гер-

Meklenburkskies, zostało w ogólności zganione przez gwardzistów narodowych, tak, że Półkownik widział się zmuszonym, wydać rozkaz dzienny, w którym zwywa gwardyą narodową, przyjąć Xiężniczkę *Helenę* przy wjeździe z honorami wojskowemi.

— Arcy-Biskup Paryzki wydał list Pasterski, przez który zaleca modły publiczne dla uproszenia lepszej pogody.

— *Journal de Paris* donosi, że skutkiem wyboru Westminsterskiego, bliska jest zmiana Gabinetu Angielskiego.

— *Constitutionnel* udziela następujący list prywatny z Oranu pod d. 15 Maja: „Podług tam i ówdzie bięgających pogłosek, zdaje się nakoniec bliskim ostateczny układ z *Abdel-Kaderem*. D. 8 przybyli czterey pełnomocnicy Emira do miasta i byli stawieni przed Jenerałem *Bugeaud*, z którym mieli dwógodzinną rozmowę. Potém dway z nich w towarzystwie P. *Allegro*, Oficera ordynansowego Jenerała *Bugeaud*, powrócili do Maskary. D. 14 P. *Allegro* znowu przybył do Jenerała i przywiózł list *Abdel-Kadera*, w którym, jak słysząc, czyni przełożenie, chcąc dać na zakładników swojego внука i dwóch ulubionych siostrzanów. Lecz Jenerał żąda, ażeby Emir sam przybył do Oranu, dla utwierdzenia traktatu, i w tey myśli miały byдъ уłożone depesze i posłane do Maskary przez pozostałych dwóch deputowanych. Pochod kolumny ekspedycyney, skutkiem przybycia emissaryuszów Emira, został odłożony. Całe wojsko ekspedycyyna udaje się naprzód do obozu pod Tafną, gdzie Jenerał *Bugeaud* zamyśla oczekiwać odpowiedzi Rządu na ostatecznie swe depesze. Jenerał *Bugeaud*, wczora po południu sam udał się do woyska.“

— Depesza telegraficzna z Bajonny pod 24 Maja donosi, że *Don-Karlos* tego dnia był w Castiliscar; nie wiadano dokąd się chciał udać. Таже depesza donosi z Perpignan pod d. 23, że d. 14 Karolisci osadzali wioski w okolicach Walenoyi, które gwardya narodowa sprzeciwiła się iść w pochod. D. 8 Jenerał *Oraa* wybierał się przeciwko Cantavieja. D. 18 Barcellona była spokojną, a Tarragona przywrócona do posłuszeństwa. Regentka kazała oświadczyć podziękowanie flocie Angielskiej za sprawowanie się jej d. 4. — *Ros d'Eroles* i inni dowódcy oblegali Villanova de Meva, warowne miasto. Załoga broni się w kościele oczekując posiłków z Leryda, gdzie stoją dwie brygady. — Druga depesza telegraficzna pod d. 24 z Bajonny donosi o upadku Ministerium Portugalskiego.

— Z Wитторіи donoszą, że Portugalski Jenerał *das Antas*, wyruszył dnia 19 rano o godzinie 4, w stronę Villareal i pod Arlaban, dla uderzenia na Karolistowskie linie. Już około godziny 10 przed południem, miało odebrać Karolistom szance na wzgórzach Urrieta.

(A.P.S.Z.)

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондонъ, дня 24-го Мая.

З околнності обходу дня уродин *Жей К. Wys.* Xiężniczki *Викторіи*, назначоны на dzisiaj wielki bal u dworu, z przyczyny słabości Króla nie był dany, chociaź J. Kr. Mość znowu już ma się lepiej.

— Królowa *Жей Моść* dnia 20 t.m. znowu po kilku tygodniach, pierwszy raz była u stołu w gronie rodziny Królewskiej.

Дня 27.

Podług doniesień z Windsor, Król i Królowa ciągle coraz więcej przychodzą do zdrowia. We śródę po wszystkich miejscach w stolicy i zewnątrz odbywały się wielkie uroczystości na cześć Xiężniczki *Викторіи*, która, jak wiadomo, obchodziła w tym dniu, dzień urodzin i była ogłoszoną za zupełnoletnią. Najświetniejszym z obchodów, był bal u dworu, dany w pałacu St. James, na którym jednak nie byli obecni Królestwo Ich Mość, z przyczyny słabości. Podobnie zgromadzenie w pałacu Kensington było nadzwyczaj liczne i świetne. Dzisiaj o godzinie 2 w pałacu Kensington była Rada gabinetowa.

— Słysząc, że Xiężniczka *Викторія* dała wyraźnie poznać, iż nie chce ani słyszeć o związkach z krewnym swoim, Xięciem *Koburskim*, pomimo życzeń matki, która od dawna była za tѣm małżeństwem.

— Doniesienia tutejszych dzienników z widowni wojny w Hiszpanii udzielają dokładne wiadomości o najnowszych tam wypadkach, mianowicie, ile w tѣm miała udziału legia angielska. O ostatnich poruszeniach Krystynistów nie jednak nie donoszą, jak tylko, że Jenerał *Evans* dnia 22 wystąpił z Irun i przyłączył się do głównego dowódcy, który jeszcze stał w Hernani, i że bataliony Krystynistów oblegali Irun, Fuentarabią i

наии, и что Христиносскіе баталіоны осаждаютъ Ирунъ, Фуэнтарабію и Оярзунъ. (A.P.S.Z.)

Oyarzun. (A.P.S.Z.)

Т у р ц и я.

Константинополь, 4-го Мая.

Извѣстія изъ Сиріи, въ военномъ духѣ. *Ибрагимъ-Паша* пребывающій еще въ Египетѣ, кажется занимается тамъ устройствомъ новыхъ полковъ. Въ Сиріи съ величайшею строгостію набирали въ войско въ значительномъ количествѣ.

— Не слышно уже, что *Тагиръ-Паша* потерпѣлъ значительныя бѣдствія въ Триполѣ, какъ говорили, но вѣрно то, что онъ далъ нѣсколько бесполезныхъ сраженій, въ которыхъ потерпѣлъ значительныя потери. По сей причинѣ требовалъ онъ подкрѣпленій, которыя скоро будутъ ему посланы.

— Во время отсутствія Султана въ столицѣ, заступать его съ неограниченною властію при дворѣ *Саидъ-Паша* зять Е. Высоч., а за безопасностію столицы смотритъ *Пертефъ-Паша*. Слышно, что Султанъ чрезъ Балканы и Адрианополь будетъ возвращаться въ столицу. (G. C.)

Разныя извѣстія.

Открытие древняго города въ Америкѣ.

Письмо изъ Америки напечатанное въ *Morning Chronicle*, содержитъ слѣдующее извѣстіе:

„На западѣ сдѣлано большое открытіе древностей, которое долгое время будетъ занимать ученыхъ всѣхъ странъ. Вавилонъ, Бальбекъ, Пальмира, Оивы и Мемфисъ, представляютъ развалины некогда обитаемыя народами извѣстными намъ по историческимъ преданіямъ; но въ степяхъ Сѣверной Америки, недавно открыты останки обширнаго города въ половину зарытаго, коего народонаселеніе вовсе не извѣстно. Это было вѣроятно поколѣвіе людей, совершенно теперь не существующихъ на землѣ. Безъ сомнѣнія ни Индѣйцы ни ихъ предки не жили никогда въ городахъ; я довольно разсматривалъ дикія окрестности запада, изслѣдывалъ всѣ развалины Миссуры и Иллиноа, всѣ явно доказываютъ о совершенно иномъ народѣ, который образованіе всѣхъ другихъ первенствующихъ поколѣній: открытыя остатки этого города, построены изъ кирпича.

„Кѣмъ построенъ и кѣмъ населенъ былъ сей городъ? Предлагаю разрѣшить ученымъ археологамъ; замѣчу только, что нѣкоторые изъ сихъ Индѣйскихъ поколѣній, сохраняютъ преданіе о другомъ поколѣній людей, которые будто жили въ Сѣверной Америкѣ. Преданія сіи говорятъ что: „Мамутъ скитался въ лѣсахъ, вырывалъ деревья на пути, истребляя людей и животныхъ, пока великій духъ, въ одной ужасной бури, среди молній и грома не убилъ сего страшнаго звѣря. Съ этого дня, красный человекъ ловить рыбу въ чистыхъ рѣкахъ и ходить на охоту въ рощахъ и лугахъ.“ Можно бы сказать, что сіи народы нисколько не похожи на Мексиканцевъ, ибо ихъ памятники совершенно различны. Но, какъ я и прежде сказалъ, представляю сіи и многіе другіе вопросы ученымъ изслѣдованіемъ антикваріевъ.

„Первые слухи о семъ открытіи распространились уже около двухъ мѣсяцевъ, но они были неосновательны и мало удовлетворительны, и потому имъ мало вѣрили, почему я къ вамъ и не писалъ о томъ ничего. Между тѣмъ вчера я получалъ по сему предмету извѣстіе отъ одного изъ моихъ друзей, и одинъ экземпляръ журнала *Chicago* (Миссиганъ), въ которомъ находится очеркъ города и нѣкоторыя подробности описанія Г-мъ Н. Ф. Гайеромъ. Издатель говоритъ, что планъ предложенъ былъ Г-ну Гайеру Правительствомъ. Развалины сіи представляютъ новый предметъ для любопытныхъ изслѣдованій относительно Западной Америки, и нѣкоторыя изъ нихъ подтверждаютъ разсужденія иностранныхъ ученыхъ, касательно первоначальныхъ странъ запада. Вопросъ о ихъ народонаселеніи будетъ ли когда нибудь разрѣшенъ? Между тѣмъ на западѣ много любопытныхъ предметовъ и, вѣроятно, это есть первое открытіе, которое навсегда будетъ заслуживать удивленіе потомныхъ ученыхъ.

„Есть еще другія развалины въ Сѣверо-Западѣ. Онѣ находятся въ Ефферсонскомъ округѣ на западѣ отъ Мильванкѣ, и на лѣвомъ берегу рѣчки Рокъ, почти подъ 40° 30' сѣвер. шир. и 12° 30' на западѣ отъ Вашингтона. Г. Гайеръ говоритъ, что недавно по близости оныхъ основано селеніе. Слѣдовательно любопытные не будутъ принуждены жить на открытомъ полѣ, гдѣ множество волковъ, медвѣдей и барсовъ. Индѣйцы называютъ сей городъ Ацталанъ; почему? не извѣстно. Эта древняя столица народа не существующаго уже, какъ видно изъ ея развалинъ, имѣла нѣсколько миль пространства. Если узнаю о томъ что нибудь болѣе, не замедлю сообщить вамъ.“

(J. de S. P.)

Т у р ц и я.

Константинополь, 4 Мая.

Donesienia z Syryi brzmią w duchu wojennym. *Ibrahim Basza*, bawiący jeszcze w Egipcie, zajmuje się tam podobno urządzeniem nowych półków. W samej Syryi robi się z całą surowością zaciąg rekrutów w znaczney liczbie.

— Nie potwierdza się, aby *Tahir Basza* ponosił tak wielkie klęski w Tripolu, o jakich mówiono, ale nie ulega wątpliwości, że miał kilka bezkorzystnych bitew, które nie mało kosztowały ludzi; z teyto przyczyny żądał posiłków, i te niebawnie będą mu posłane.

— Podczas nieobecności Sułtana w stolicy, zastępuje go z pełnomocnictwem nieograniczonym w interesach pałacowych, *Said Basza*, nieć jego, a nad bezpieczeństwem stolicy, czuwa *Pertef Basza*. — Słychać, że Sułtan wracać będzie do stolicy przez Balkany i Adrianopol. (G. C.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Odkrycie starożytnego miasta w Ameryce.

List z Ameryki umieszczony w *Morning Chronicle* zawiera następującą wiadomość:

„Na zachodzie uoyzyniono wielkie odkrycie starożytności, które długo zajmować będą ucionych wszystkich krajów. Babilon, Balbek, Palmira, Teby i Memphis, leżą w rozwalinach, niegdyś zamieszkałych przez ludy, które znamy z pamiątek historyi; lecz w lasach Ameryki Północney, odkryto nie dawno rozwaliny obszernego, na pół zagrzebanego miasta, a którego ludność całkiem jest nieznana. Było to bezwzględnie pokolenie ludzi, dziś całkiem nieistniejących na ziemi. Zapewne ani Indyjanie, ani ich przodkowie nie mieszkali nigdy w miastach: przebiegłem wiele dzikich okolic zachodu, śledziłem wszystkie rozwaliny Missouri i Illinois, wszystkie równie zaświadczyają o narodzie całkiem różnym i więcey cywilizowanym, aniżeli którekolwiek z pokoleń pierwsiastkowych: pozostałe tu szczędy miasta odkrytego, budowane są z cegły.

„Przez kogo zabudowane i kto w niem mieszkał? zostawuję to pytanie uczonym starożytnikom; uczynię tylko uwagę, że niektórzy z Indyjskich pokoleń zachowują podanie o jakimś pokoleniu ludzi, którzy mieszkali w Ameryce Północney. Z tych podań dowiadujemy się, że: „Mammut błąkał się po lasach, wyrwijając w swym biegu drzewa, porywając w zdobyczu ludzi i zwierzęta, nim duch wielki w jedney okropney burzy, szród błyskawic i grzmotów, nie zabił to straszliwe zwierzę. Od owego dnia, człowiek czerwonny, w czystych rzekach łowi rybę, poluje po lasach i łąkach.“ Można by powiedzieć, że te ludy zgoła nie były podobne do Meksykanów, gdyż zabytki po nich zupełnie są różne. Lecz, jak wyżej powiedziałem, to pytanie i wiele innych, zostawuję śledzeniom uczonych antykwarjuszów.

„Pierwsze wieści o tém odkryciu rozszerzyły się blisko od dwóch miesięcy, lecz bezzasadne i mało zadowalające; nawet mało dawano temu wiary, i dla tego nie W Panu nie donosimъ w moich listach. Tymczasem otrzymałem wczora doniesienie o tey rzeczy jednego z moich przyjaciół, i exemplarz dziennika *Chicago* (Michigan), w którym znajduje się krótki opis i niektóre szczegóły przez P. N. F. Hyer. W ydawca pisze, że plan poruczony był przez Rząd P. Hyer. Rozwaliny te dają nową pobudkę do śledzenia tyłu osobliwości, któremi zarzucony jest zachód Ameryki, a niektóre z nich stwierdzają teorye cudzoziemskich uczonych o stanie pierwsiastkowym krajów zachodu. Azali tajemnica ich ludności będzie kiedykolwiek odkrytą? Zresztą, zachód Ameryki bogaty jest w osobliwości, i zapewne terazniejsze odkrycie jest pierwszym, które nazawsze zostanie podziwieniem dla przyszłych uczonych.

„Są jeszcze inne ruiny na północy-zachodzie. Znajdują się w okręgu Jefferson na zachód od Milwanckie i na lewym brzegu rzeczki Roc, prawie pod 40° 30' szer. pół. i pod 12° 30' na zachód od Washingtonu. P. Hyer donosi, że nie dawno w bliźkości ich założono osadę, a więc ciekawi nie będą przyzwośzeni mieszkac na otwartém polu, w miejscu napełnioném wilkami, niedźwiedziami i panterami. Indyjanie nazywają to miasto Aztatlan; dla czego? nie wiadomo. Dawna ta stolica ludu, który nie istnieje, z pozostałych rozwalin, zdaje się miała kilka mil rozległości. Jeżeli dowiem się co więcey, przesyłę W Panu.“ (J. de S. P.)